

LBRIS

We know
books

**Codul de procedură penală
și
legislație conexă
2022**

Ediție PREMIUM

**Ediție îngrijită
de prof. univ. dr.
Dan Lupașcu**

**Universul Juridic
București
-2022-**

Listă de abrevieri	5
CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ (LEGEA NR. 135/2010)	7
INDEX	390
LEGISLAȚIE CONEXĂ	411
Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României	411
Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat (<i>extras</i>)	419
Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului (<i>extras</i>)	430
Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (<i>extras</i>)	435
Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane (<i>extras</i>)	436
O.U.G. nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție	443
Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române	451
Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor	471
Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (<i>extras</i>)	478
Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor	481
Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală ²⁾	504
Legea nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare	679
H.G. nr. 1439/2004 privind serviciile specializate destinate copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal	684
Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române	686
Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator (<i>extras</i>)	699
O.U.G. nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale	700
Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare	717
Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune	723
H.G. nr. 1079/2013 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune ³⁾	752
Legea nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	812

1) Actele normative cuprinse în prezenta culegere au fost actualizate la data de 17 august 2022.

2) Anexele nu au fost incluse în prezenta culegere.

3) Anexele nu au fost incluse în prezenta culegere.

Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	852
O.U.G. nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative	918
Legea nr. 151/2016 privind ordinul european de protecție, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative (<i>extras</i>)	928
Legea nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date	940
Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare.....	967
Legea nr. 6/2021 privind stabilirea unor măsuri pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (<i>extras</i>).....	974
Regulamentul (UE) nr. 1939/2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (<i>extras</i>).....	980
Legea nr. 146/2021 privind monitorizarea electronică în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale (<i>extras</i>)	1001
O.G. nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni	1013
Legea nr. 172/2022 pentru ratificarea Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014.....	1021
Legea nr. 173/2022 pentru adoptarea unor măsuri necesare punerii în aplicare a Protocolului nr. 16 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptat la Strasbourg la 2 octombrie 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 octombrie 2014 (<i>extras</i>)	1023
Legea nr. 220/2022 privind valorificarea adaptată a unor măsuri dovedite benefice pentru instituțiile din domeniul justiției instituite pe perioada stării de alertă declarate în vederea prevenirii și combaterii efectelor pandemiei de COVID-19 (<i>extras</i>).....	1026
INDEX AL ACTELOR NORMATIVE CONEXE	1030

CODUL DE PROCEDURĂ PENALĂ¹⁾ (LEGEA NR. 135/2010)

¹⁾ M. Of. nr. 486 din 15 iulie 2010; în vigoare de la 1 februarie 2014. Abreviere: NCPP (N.r. Având în vedere răspândirea pe scară largă a abrevierii „NCPP” pentru Noul Cod de procedură penală, precum și faptul că, prin utilizarea acesteia, se evită orice confuzie cu vechiul Cod de procedură penală, am decis păstrarea abrevierii respective în cadrul notelor). Cu modif. aduse prin:

- L. nr. 255/2013 pt. punerea în aplic. a NCPP și pt. modif. și compl. unor acte normative care cuprind disp. procesual penale (M. Of. nr. 515 din 14 august 2013; în vigoare de la 1 februarie 2014);
- O.U.G. nr. 3/2014 pt. luarea unor măsuri de implementare necesare aplicării NCPP și pt. implementarea altor acte normative (M. Of. nr. 98 din 7 februarie 2014);
- O.U.G. nr. 82/2014 pt. modif. și compl. NCPP (M. Of. nr. 911 din 15 decembrie 2014);
- D.C.C. nr. 336/2015 (M. Of. nr. 342 din 19 mai 2015);
- O.U.G. nr. 24/2015 pt. modif. NCPP (M. Of. nr. 473 din 30 iunie 2015);
- L. nr. 318/2015 pt. înființ., organiz. și funcț. Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate și pentru modif. și compl. unor acte normative (M. Of. nr. 961 din 24 decembrie 2015);
- O.U.G. nr. 6/2016 priv. unele măsuri pt. punerea în execut. a mandatelor de supraveghere tehnică dispuse în procesul penal (M. Of. nr. 190 din 14 martie 2016);
- L. nr. 75/2016 priv. aprob. O.U.G. nr. 82/2014 pt. modif. și compl. NCPP (M. Of. nr. 334 din 29 aprilie 2016);
- O.U.G. nr. 18/2016 pt. modif. și compl. NCP, NCPP, precum și pt. compl. art. 31 alin. (1) L. nr. 304/2004 priv. organiz. judiciară (M. Of. nr. 389 din 23 mai 2016);
- L. nr. 116/2016 priv. aprob. O.U.G. nr. 24/2015 pt. modif. NCPP (M. Of. nr. 418 din 2 iunie 2016);
- L. nr. 151/2016 priv. ordinul european de protecție, precum și pt. modif. și compl. unor acte normative (M. Of. nr. 545 din 20 iulie 2016);
- O.U.G. nr. 70/2016 pt. modif. și compl. NCPP și a L. nr. 304/2004 priv. organiz. judiciară (M. Of. nr. 866 din 31 octombrie 2016; „Art. III. Disp. prezentei O.U.G. priv. recursul în casație exercitat împotriva deciziilor pronunțate de ICCJ, ca instanță de apel, se aplică: a) [neconstituțională]; b) în cazul recursurilor în casație exercitate împotriva deciziilor pronunțate începând cu data publicării D.C.C. nr. 540/2016 ref. la excep. de neconstit. a art. 434 alin. (1) tz. I NCPP în M. Of. nr. 841 din 24 octombrie 2016”);
- D.C.C. nr. 625/2016 (M. Of. nr. 107 din 7 februarie 2017);
- O.U.G. nr. 14/2017 priv. abrog. O.U.G. nr. 13/2017 pt. modif. și compl. NCP și a NCPP, precum și pt. modif. NCPP (M. Of. nr. 101 din 5 februarie 2017; aprob. cu modif. prin L. nr. 9/2017 – M. Of. nr. 144 din 26 februarie 2017);
- D.C.C. nr. 2/2017 (M. Of. nr. 324 din 5 mai 2017);
- D.C.C. nr. 17/2017 (M. Of. nr. 261 din 13 aprilie 2017);
- D.C.C. nr. 22/2017 (M. Of. nr. 159 din 3 martie 2017);
- D.C.C. nr. 244/2017 (M. Of. nr. 529 din 6 iulie 2017);
- D.C.C. nr. 257/2017 (M. Of. nr. 472 din 22 iunie 2017);
- D.C.C. nr. 302/2017 (M. Of. nr. 566 din 17 iulie 2017);
- D.C.C. nr. 437/2017 (M. Of. nr. 763 din 26 septembrie 2017);
- D.C.C. nr. 554/2017 (M. Of. nr. 1013 din 21 decembrie 2017);
- D.C.C. nr. 562/2017 (M. Of. nr. 837 din 23 octombrie 2017);
- D.C.C. nr. 651/2017 (M. Of. nr. 1000 din 18 decembrie 2017);
- D.C.C. nr. 802/2017 (M. Of. nr. 116 din 6 februarie 2018);
- D.C.C. nr. 21/2018 (M. Of. nr. 175 din 23 februarie 2018);
- D.C.C. nr. 22/2018 (M. Of. nr. 177 din 26 februarie 2018);
- L. nr. 49/2018 priv. precursorii de explozivi, precum și pt. modif. și compl. unor acte normative (M. Of. nr. 194 din 2 martie 2018);
- D.C.C. nr. 79/2018 (M. Of. nr. 399 din 9 mai 2018);
- D.C.C. nr. 102/2018 (M. Of. nr. 400 din 10 mai 2018);
- D.C.C. nr. 354/2018 (M. Of. nr. 579 din 9 iulie 2018);
- D.C.C. nr. 573/2018 (M. Of. nr. 959 din 13 noiembrie 2018);
- D.C.C. nr. 651/2018 (M. Of. nr. 1083 din 20 decembrie 2018);
- D.C.C. nr. 87/2019 (M. Of. nr. 498 din 19 iunie 2019);

LBBIS

Tabla de materii

books

PARTEA GENERALĂ	(art. 1-284).....	12
Titlul I. Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale	(art. 1-13).....	12
Titlul II. Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal ...	(art. 14-28).....	46
Capitolul I. Acțiunea penală	(art. 14-18).....	46
Capitolul II. Acțiunea civilă	(art. 19-28).....	48

- D.C.C. nr. 88/2019 (M. Of. nr. 499 din 20 iunie 2019);
- D.C.C. nr. 243/2019 (M. Of. nr. 429 din 30 mai 2019);
- D.C.C. nr. 248/2019 (M. Of. nr. 494 din 19 iunie 2019);
- D.C.C. nr. 250/2019 (M. Of. nr. 500 din 20 iunie 2019);
- D.C.C. nr. 535/2019 (M. Of. nr. 1026 din 20 decembrie 2019);
- D.C.C. nr. 590/2019 (M. Of. nr. 1019 din 18 decembrie 2019);
- D.C.C. nr. 55/2020 (M. Of. nr. 517 din 17 iunie 2020);
- D.C.C. nr. 236/2020 (M. Of. nr. 597 din 8 iulie 2020);
- D.C.C. nr. 421/2020 (M. Of. nr. 661 din 27 iulie 2020)
- L. nr. 217/2020 pt. modif. și compl. NCP, precum și pt. modif. art. 223 alin. (2) NCPP (M. Of. nr. 1012 din 30 octombrie 2020);
- L. nr. 228/2020 pt. modif. și compl. unor acte normative din domeniul penal în vederea transpunerii unor directive ale UE (M. Of. nr. 1019 din 2 noiembrie 2020);
- L. nr. 284/2020 pt. modif. și compl. NCPP (M. Of. nr. 1201 din 9 decembrie 2020);
- L. nr. 6/2021 priv. stabilirea unor măsuri pt. punerea în aplic. a Reg. (UE) 2017/1.939 al Consiliului din 12 oct. 2017 de punere în aplic. a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (M. Of. nr. 167 din 18 februarie 2021);
- D.C.C. nr. 102/2021 (M. Of. nr. 357 din 7 aprilie 2021);
- L. nr. 130/2021 pt. modif. și compl. NCPP (M. Of. nr. 493 din 12 mai 2021: *Art. II: (1) Hot. jud. în materie penală pronunțate anterior intrării în vigoare a prezentei L. se redactează în termenele prevăz. de L. în vigoare la data pronunțării lor. (2) Hot. jud. în materie penală pronunțate anterior intrării în vigoare a prezentei L. rămân supuse disp. referitoare la termenele de declarare a căilor de atac, precum și celor priv. datele de la care acestea încep să curgă, în vigoare la data pronunțării lor, v. și D.C.C. nr. 233 din 7 aprilie 2021 – publ. în M. Of. nr. 508 din 17 mai 2021);*
- D.C.C. nr. 136/2021 (M. Of. nr. 494 din 12 mai 2021);
- L. nr. 146/2021 priv. monitorizarea electronică în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale (M. Of. nr. 515 din 18 mai 2021; v. și art. 39 și 40 L. nr. 146/2021);
- L. nr. 207/2021 pt. modif. și compl. NCP, precum și pt. dispunerea unor măsuri de transpunere a Dir. (UE) 2019/713 priv. combaterea fraudelor și a contrafacerii în legătură cu mijloacele de plată fără numerar și de înlocuire a Dec.-cadru 2001/413/JAI a Consiliului (M. Of. nr. 720 din 22 iulie 2021).
- L. nr. 219/2021 pt. modif. și compl. L. nr. 104/2008 priv. preven. și comb. producerii și traficului ilicit de substanțe dopante cu grad mare de risc (M. Of. nr. 739 din 28 iulie 2021; art. VII-IX au intrat în vigoare la 30 de zile de la publ.);
- L. nr. 49/2022 priv. desființarea SIIJ, precum și pt. modif. NCPP (M. Of. nr. 244 din 11 martie 2022);
- D.C.C. nr. 55/2022 (M. Of. nr. 358 din 11 aprilie 2022);
- D.C.C. nr. 175/2022 (M. Of. nr. 450 din 5 mai 2022);
- L. nr. 140/2022 priv. unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modif. și compl. unor acte normative (M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022; intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării);
- D.C.C. nr. 208/2022 (M. Of. nr. 510 din 24 mai 2022);
- L. nr. 173/2022 pt. adopt. unor măsuri necesare punerii în aplic. a Protocolului nr. 16 CEDO, adopt. la Strasbourg la 2 oct. 2013 și semnat de România la Strasbourg la 14 oct. 2014 (M. Of. nr. 560 din 8 iunie 2022; *Art. 11. Prev. prezentei L. se aplică și proceselor și executărilor silite în curs la data intrării în vigoare a prezentei L. Art. 12. Prezenta L. intră în vigoare la data intrării în vigoare, pentru România, a Protocolului nr. 16 CEDO [1 oct. 2022]*);*
- L. nr. 230/2022 priv. modif. și compl. L. nr. 318/2015 pt. înființarea, organizarea și funcționarea ANABI și pt. modif. și compl. unor acte normative, precum și pt. modif. și compl. NCPP (M. Of. nr. 734 din 21 iulie 2022); art. 197, 252-252².

Titlul III. Participanții în procesul penal	(art. 29-96).....	54
Capitolul I. Dispoziții generale.....	(art. 29-34).....	54
Capitolul II. Competența organelor judiciare.....	(art. 35-76).....	54
<i>Secțiunea 1. Competența funcțională, după materie și după calitatea persoanei a instanțelor judecătorești</i>	(art. 35-40).....	54
<i>Secțiunea a 2-a. Competența teritorială a instanțelor judecătorești</i>	(art. 41-42).....	58
<i>Secțiunea a 3-a. Dispoziții speciale privind competența instanțelor judecătorești</i>	(art. 43-52).....	59
<i>Secțiunea a 4-a. Competența judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară</i>	(art. 53-54).....	63
<i>Secțiunea a 5-a. Organele de urmărire penală și competența acestora</i>	(art. 55-63).....	64
<i>Secțiunea a 6-a. Incompatibilitatea și strămutarea</i>	(art. 64-76).....	69
Capitolul III. Subiecții procesuali principali și drepturile acestora.....	(art. 77-81).....	77
Capitolul IV. Inculpatul și drepturile acestuia.....	(art. 82-83).....	82
Capitolul V. Partea civilă și drepturile acesteia.....	(art. 84-85).....	88
Capitolul VI. Partea responsabilă civilmente și drepturile acesteia.....	(art. 86-87).....	88
Capitolul VII. Avocatul. Asistența juridică și reprezentarea.....	(art. 88-96).....	89
Titlul IV. Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii	(art. 97-201).....	95
Capitolul I. Reguli generale.....	(art. 97-103).....	96
Capitolul II. Audierea persoanelor.....	(art. 104-131).....	99
<i>Secțiunea 1. Reguli generale în materia audierii persoanelor</i>	(art. 104-106).....	99
<i>Secțiunea a 2-a. Audierea suspectului sau a inculpatului</i>	(art. 107-110).....	100
<i>Secțiunea a 3-a. Audierea persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente</i>	(art. 111-113).....	101
<i>Secțiunea a 4-a. Audierea martorilor</i>	(art. 114-124).....	103
<i>Secțiunea a 5-a. Protecția martorilor</i>	(art. 125-130).....	107
Subsecțiunea 1. Protecția martorilor amenințați.....	(art. 125-129).....	107
Subsecțiunea a 2-a. Protecția martorilor vulnerabili.....	(art. 130).....	109
<i>Secțiunea a 6-a. Confruntarea</i>	(art. 131).....	109
Capitolul III. Identificarea persoanelor și a obiectelor.....	(art. 132-137).....	110
Capitolul IV. Metode speciale de supraveghere sau cercetare.....	(art. 138-153).....	111
Capitolul V. Conservarea datelor informatice.....	(art. 154-155).....	129
Capitolul VI. Percheziția și ridicarea de obiecte și înscrisuri.....	(art. 156-171).....	131
<i>Secțiunea 1. Percheziția domiciliară</i>	(art. 157-164).....	131
<i>Secțiunea a 2-a. Alte forme de percheziție</i>	(art. 165-168).....	136
<i>Secțiunea a 3-a. Ridicarea de obiecte și înscrisuri</i>	(art. 169-171).....	138
Capitolul VII. Expertiza și constatarea.....	(art. 172-191).....	143
Capitolul VIII. Cercetarea locului faptei și reconstituirea.....	(art. 192-195).....	154
Capitolul IX. Fotografiera și luarea amprentelor suspectului, inculpatului sau ale altor persoane.....	(art. 196).....	155
Capitolul X. Mijloace materiale de probă.....	(art. 197).....	156
Capitolul XI. Înscrisurile.....	(art. 198-201).....	156

Titlul V. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale	(art. 202-256)	158
Capitolul I. Măsurile preventive	(art. 202-244)	158
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	(art. 202-208 ¹)	158
<i>Secțiunea a 2-a. Reținerea</i>	(art. 209-210)	165
<i>Secțiunea a 3-a. Controlul judiciar</i>	(art. 211-215 ¹)	167
<i>Secțiunea a 4-a. Controlul judiciar pe cauțiune</i>	(art. 216-217)	172
<i>Secțiunea a 5-a. Arestul la domiciliu</i>	(art. 218-222)	173
<i>Secțiunea a 6-a. Arestarea preventivă</i>	(art. 223-240)	177
<i>Secțiunea a 7-a. Încetarea de drept, revocarea și înlocuirea măsurilor preventive</i>	(art. 241-242)	185
<i>Secțiunea a 8-a. Dispoziții speciale privind măsurile preventive aplicate minorilor</i>	(art. 243-244 ¹)	189
Capitolul II. Aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical	(art. 245-248)	190
<i>Secțiunea 1. Obligarea provizorie la tratament medical</i>	(art. 245-246)	190
<i>Secțiunea a 2-a. Internarea medicală provizorie</i>	(art. 247-248)	192
Capitolul III. Măsurile asigurătorii, restituirea lucrurilor și restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii	(art. 249-256)	193
Titlul VI. Acte procesuale și procedurale comune	(art. 257-284)	203
Capitolul I. Citarea, comunicarea actelor procedurale și mandatul de aducere	(art. 257-267)	203
Capitolul II. Termenele	(art. 268-271)	209
Capitolul III. Cheltuielile judiciare	(art. 272-276)	210
Capitolul IV. Modificarea actelor procedurale, îndreptarea erorilor materiale și înlăturarea unor omisiuni vădite	(art. 277-279)	213
Capitolul V. Nulitățile	(art. 280-282)	214
Capitolul VI. Amendă judiciară	(art. 283-284)	217
PARTEA SPECIALĂ	(art. 285-603)	220
Titlul I. Urmărirea penală	(art. 285-341)	220
Capitolul I. Dispoziții generale	(art. 285-287)	220
Capitolul II. Sesizarea organelor de urmărire penală	(art. 288-298)	221
<i>Secțiunea 1. Reglementări generale</i>	(art. 288-294 ¹)	221
<i>Secțiunea a 2-a. Plângerea prealabilă</i>	(art. 295-298)	223
Capitolul III. Conducerea și supravegherea activității organelor de cercetare penală de către procuror	(art. 299-304)	225
Capitolul IV. Efectuarea urmăririi penale	(art. 305-326)	226
<i>Secțiunea 1. Desfășurarea urmăririi penale</i>	(art. 305-311)	226
<i>Secțiunea a 2-a. Suspendarea urmăririi penale</i>	(art. 312-313)	229
<i>Secțiunea a 3-a. Clasarea și renunțarea la urmărirea penală</i>	(art. 314-320)	230
<i>Secțiunea a 4-a. Terminarea urmăririi penale</i>	(art. 321-323)	235
<i>Secțiunea a 5-a. Dispoziții privind efectuarea urmăririi penale de către procuror</i>	(art. 324-326)	236
Capitolul V. Rezolvarea cauzelor și sesizarea instanței	(art. 327-331)	237
Capitolul VI. Reluarea urmăririi penale	(art. 332-335)	239
Capitolul VII. Plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală	(art. 336-341)	241

Titlul II. Camera preliminară	We know	(art. 342-348)	248
Titlul III. Judecarea	books	(art. 349-477 ¹)	254
Capitolul I. Dispoziții generale		(art. 349-370)	254
Capitolul II. Judecarea în primă instanță		(art. 371-470)	263
Secțiunea 1. Desfășurarea judecării cauzelor		(art. 371-390)	263
Secțiunea a 2-a. Deliberarea și hotărârea instanței		(art. 391-407)	270
Capitolul III. Apelul		(art. 408-425)	280
Capitolul III ¹ . Contestația		(art. 425 ¹)	288
Capitolul V. Căile extraordinare de atac		(art. 426-470)	291
Secțiunea 1. Contestația în anulare		(art. 426-432)	291
Secțiunea a 2-a. Recursul în casație		(art. 433-451)	297
Secțiunea a 3-a. Revizuirea		(art. 452-465)	310
Secțiunea a 4-a. Redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate		(art. 466-470)	318
Capitolul VI. Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare		(art. 471-477 ¹)	321
Secțiunea 1. Recursul în interesul legii		(art. 471-474 ¹)	322
Secțiunea a 2-a. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept		(art. 475-477 ¹)	325
Titlul IV. Proceduri speciale		(art. 478-549 ¹)	334
Capitolul I. Acordul de recunoaștere a vinovăției		(art. 478-488)	334
Capitolul I ¹ . Contestația privind durata procesului penal		(art. 488 ¹ -488 ⁶)	339
Capitolul II. Procedura privind tragerea la răspundere penală a persoanei juridice		(art. 489-503)	341
Capitolul III. Procedura în cauzele cu infractori minori		(art. 504-520)	346
Capitolul IV. Procedura dării în urmărire		(art. 521-526)	352
Capitolul V. Procedura reabilitării		(art. 527-537)	354
Capitolul VI. Procedura reparării pagubei materiale sau a daunei morale în caz de eroare judiciară sau în caz de privare nelegală de libertate ori în alte cazuri		(art. 538-542)	357
Capitolul VII. Procedura în caz de dispariție a dosarelor judiciare și a înscrisurilor judiciare		(art. 543-547)	360
Capitolul VIII. Procedura privind cooperarea judiciară internațională și punerea în aplicare a tratatelor internaționale în materie penală		(art. 548-549)	361
Secțiunea 1. Dispoziții generale		(art. 548)	361
Secțiunea a 2-a. Recunoașterea unor acte judiciare străine		(art. 549)	361
Capitolul IX. Procedura de confiscare sau desființare a unui înscris în cazul clasării		(art. 549 ¹)	361
Titlul V. Executarea hotărârilor penale		(art. 550-601)	363
Capitolul I. Dispoziții generale		(art. 550-554)	363
Capitolul II. Punerea în executare a hotărârilor		(art. 555-581)	365
Secțiunea 1. Punerea în executare a pedepselor principale		(art. 555-561)	365
Secțiunea a 2-a. Punerea în executare a pedepselor complementare		(art. 562-565)	367

Secțiunea a 3-a. Punerea în executare a măsurilor de siguranță.....	(art. 566-574).....	368
Secțiunea a 4-a. Punerea în executare a altor dispoziții	(art. 575-576).....	372
Secțiunea a 5-a. Punerea în executare a amenzii judiciare și a cheltuielilor judiciare avansate de stat	(art. 577-578).....	372
Secțiunea a 6-a. Punerea în executare a dispozițiilor civile din hotărâre	(art. 579-581).....	373
Capitolul III. Alte dispoziții privind executarea	(art. 581 ¹ -596).....	374
Secțiunea 1. Condamnarea în cazul anulării sau revocării renunțării la aplicarea pedepsei sau a amânării aplicării pedepsei	(art. 581 ¹ -582).....	374
Secțiunea 1 ¹ . Schimbări în executarea unor hotărâri	(art. 583-588).....	375
Secțiunea a 2-a. Amânarea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață.....	(art. 589-591).....	377
Secțiunea a 3-a. Întreruperea executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață.....	(art. 592-594).....	379
Secțiunea a 4-a. Înlăturarea sau modificarea pedepsei	(art. 595-596).....	380
Capitolul IV. Dispoziții comune.....	(art. 597-601 ¹).....	382
Titlul VI. Dispoziții finale	(art. 602-603).....	389

PARTEA GENERALĂ

Titlul I

Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale

Art. 1. Normele de procedură penală și scopul acestora. (1) Normele de procedură penală reglementează desfășurarea procesului penal și a altor proceduri judiciare în legătură cu o cauză penală.

(2) Normele de procedură penală urmăresc asigurarea exercitării eficiente a atribuțiilor organelor judiciare cu garantarea drepturilor părților și ale celorlalți participanți în procesul penal astfel încât să fie respectate prevederile Constituției, ale tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, ale celorlalte reglementări ale Uniunii Europene în materie procesual penală, precum și ale pactelor și tratatelor privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care România este parte.

• **VECHIUL CPP (L. nr. 29/1968): art. 1 alin. (2).**

• **JURISPRUDENȚĂ. Dec. ICCJ (SP) nr. 270/2015 (www.scj.ro):** „Instanța de judecată în fața căreia s-a invocat o excepție de neconstituționalitate nu are competența examinării acesteia, ci exclusiv a pertinentei excepției, în sensul legăturii ei cu soluționarea cauzei, în orice fază a procesului și oricare ar fi obiectul acestuia, și a îndeplinirii celorlalte cerințe legale. Referitor la condiția de admisibilitate privind legătura cu soluționarea cauzei este de observat că raportul cu soluționarea cauzei trebuie să privească incidența dispozițiilor legale a cărei neconstituționalitate se cere a fi constatată în privința soluției ce se va pronunța asupra cauzei deduse judecătii, adică a obiectului procesual penal aflat pe rolul instanței judecătorești. Astfel, decizia Curții Constituționale în soluționarea excepției trebuie să fie de natură să producă un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal. Aceasta presupune, pe de o parte, existența unei legături directe dintre norma contestată și soluția procesului principal, iar pe de altă parte, rolul concret pe care îl

va avea decizia sa în proces, ea trebuind să aibă efecte materiale asupra conținutului deciziei judecătorești”.

● **UNIFICARE PRACTICĂ JUDICIARĂ.**¹⁾ V. IV.3.3.3, *infra*, art. 281 (Minuta întâlnirii președinților SP – ICCJ și CA; online, 18 dec. 2020, *inm-lex.ro*).

Art. 2. Legalitatea procesului penal. Procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege.

● **VECHIUL CPP:** art. 2 alin. (1).

● **CEDO și CDFUE.** V. art. 6§2 CEDO, respectiv art. 48 alin. (1) CDFUE (*infra*, art. 4 NCPP).

● **JURISPRUDENȚĂ.** V.:

– Dec. ICCJ (DCD/P – sesizare respinsă) nr. 17/2015 (*infra*, art. 488);

– Dec. ICCJ (SP) nr. 74/A/2015 (*infra*, art. 421);

– Dec. ICCJ (SP) nr. 92/A/2015 (*infra*, art. 432).

Art. 3. Separarea funcțiilor judiciare. (1) În procesul penal se exercită următoarele funcții judiciare:

a) funcția de urmărire penală;

b) funcția de dispoziție asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în faza de urmărire penală;

c) funcția de verificare a legalității trimiterii ori netrimiterii în judecată;

d) funcția de judecată.

(2) Funcțiile judiciare se exercită din oficiu, în afară de cazul când, prin lege, se dispune altfel.

(3)²⁾ În desfășurarea aceluiași proces penal, exercitarea unei funcții judiciare este incompatibilă cu exercitarea unei alte funcții judiciare, cu excepția celei prevăzute la alin. (1) lit. c), care este compatibilă cu funcția de judecată, mai puțin când se dispune începerea judecătii potrivit art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. c).

(4) În exercitarea funcției de urmărire penală, procurorul și organele de cercetare penală strâng probele necesare pentru a se constata dacă există sau nu temeiuri de trimitere în judecată.

(5) Asupra actelor și măsurilor din cadrul urmăririi penale, care restrâng drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei, dispune judecătorul desemnat cu atribuții în acest sens, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(6) Asupra legalității actului de trimitere în judecată și probelor pe care se bazează acesta, precum și asupra legalității soluțiilor de netrimitere în judecată se pronunță judecătorul de cameră preliminară, în condițiile legii.

(7) Judecata se realizează de către instanță, în complete legal constituite.

● **UNIFICARE PRACTICĂ JUDICIARĂ.** V. *Drept procesual penal – Partea specială. 3.2.*, *infra*, art. 421 (Minuta întâlnirii procurorilor șefi secție urmărire penală și judiciară – PICCJ, DNA, DIICOT și PCA, Buc., 27-28 mai 2021, *inm-lex.ro*).

Art. 4. Presumția de nevinovăție. (1) Orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.

(2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.

● **VECHIUL CPP:** art. 5².

¹⁾ Minutela la care se face trimitere în prezenta culegere pot fi consultate pe site-ul oficial al Institutului Național al Magistraturii (*inm-lex.ro*), în cadrul secțiunii *Unificare practică judiciară*.

²⁾ Alin. (3) al art. 3 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 18/2016.

- CEDO. Art. 6. Dreptul la un proces echitabil. 2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi legal stabilită.

CEDO-10.473/05 (hot. C. c. România): „50. Reclamantul consideră că, prin conținutul său, comunicatul de presă al PNA (...) a încălcat dreptul său la prezumția de nevinovăție garantat de art. 6§2 CEDO (...) 53. Curtea nu consideră necesar să examineze problema epuizării căilor de atac interne, întrucât, în orice caz, aceasta consideră că acest capăt de cerere este inadmisibil din următoarele motive. 54. Curtea reamintește că, dacă principiul prezumției de nevinovăție consacrat de art. 6§2 este inclus printre elementele procesului penal echitabil cerut de art. 6§1 [v. art. 6§1 CEDO, infra, art. 8 NCPP], acesta nu se limitează la o garanție procedurală în materie penală: sfera sa de aplicare este mai vastă și impune ca niciun reprezentant al statului să nu declare că o persoană este vinovată de săvârșirea vreunei infracțiuni mai înainte ca vinovăția sa să fie stabilită de o instanță (...). O atingere adusă prezumției de nevinovăție poate fi generată nu doar de un judecător sau de o instanță, ci și de alte autorități publice (...). 55. Art. 6§2 nu poate, cu toate acestea, împiedica, cu privire la art. 10 CEDO [Art. 10. Libertatea de exprimare. 1. Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. 2. Exercițarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești, autoritățile să informeze publicul asupra anchetelor penale în curs, dar cere ca acestea să o facă cu toată discreția și toată rezerva pe care o impune respectarea prezumției de nevinovăție (...). 56. Curtea subliniază că, în speță, comunicatul de presă incriminat a informat publicul cu privire la decizia parchetului de a începe urmărirea penală împotriva reclamantului pentru infracțiunea de luare de mită. Subliniind importanța alegerii termenilor utilizați de agenții statului, Curtea reamintește că ceea ce e important pentru aplicarea dispozițiilor citate anterior este sensul real al declarațiilor în cauză, și nu forma lor textuală (...). Or, în speță, comunicatul de presă relatează că reclamantul a fost surprins în flagrant, precum și circumstanțele concrete constatate în cursul procedurii de organizare a flagrantului. Faptele relatate de comunicatul de presă pot fi înțelese ca o modalitate prin care Ministerul Public afirmă că existau suficiente probe pentru a justifica decizia sa de începere a urmăririi penale împotriva reclamantului (...). 57. În plus, Curtea observă că impactul cauzei și importanța pe care aceasta o avea în ochii opiniei publice rezultau din poziția ocupată de reclamant, judecător (...), în contextul luptei împotriva corupției, un subiect de interes atât pentru autoritățile naționale, cât și pentru marele public. 58. Având în vedere cele de mai sus, Curtea nu identifică, în speță, nicio atingere adusă prezumției de nevinovăție” (M. Of. nr. 258 din 9 mai 2013).

- CDFUE. Art. 48. Presumția de nevinovăție și dreptul la apărare. (1) Orice persoană acuzată este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi stabilită în conformitate cu legea.

• **JURISPRUDENȚĂ. Dec. ICCJ (SP) nr. 3465/2007** (www.scj.ro): „Având în vedere că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, ICCJ apreciază că se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia «orice îndoială este în favoarea inculpatului» (in dubio pro reo). Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care marele principiu al aflării adevărului (consacrat în art. 3 CPP [art. 5 NCPP]) se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului, în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite. Înainte de a fi o problemă de drept, regula in dubio pro reo este o problemă de fapt. În fapt, întrucât justiției penale cere ca judecătoria să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecății). Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecății) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor. Chiar dacă, în fapt, s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu mai există, și totuși îndoiala persistă, în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este «echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție» și deci inculpatul trebuie achitat”.

D.C.C. nr. 198/2017 (M. Of. nr. 515 din 4 iulie 2017): „(...) sub aspectul stabilirii vinovăției inculpatului pentru săvârșirea faptelor în legătură cu care acesta este cercetat și, implicit, pentru răsturnarea prezumției de nevinovăție, procesul penal parcurge mai multe etape caracterizate prin nivele diferite de probațiune, de la bănuiala rezonabilă la dovedirea vinovăției dincolo de orice îndoială rezonabilă. Pe tot acest parcurs, anterior ultimului moment procesual, mai sus referit, prezumția de nevinovăție subzistă, fiind aplicabile prev. art. 23 alin. (11) Constituție. Astfel, dobândirea calității de suspect presupune administrarea unui probatoriu din care să rezulte bănuiala rezonabilă că a fost săvârșită o faptă prevăz. de legea penală. La rândul său, calitatea de inculpat este dobândită în urma administrării unui probatoriu din care să rezulte posibilitatea ca o persoană să fi săvârșit o anumită infracțiune, în fine, calitatea de condamnat poate fi stabilită pe baza unor probe din care să rezulte, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea pentru care este cercetat”.

Art. 5. Aflarea adevărului. (1) Organele judiciare au obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului.

(2) Organele de urmărire penală au obligația de a strânge și de a administra probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului. Respingerea sau neconsemnarea cu rea-credință a probelor propuse în favoarea suspectului sau inculpatului se sancționează conform dispozițiilor prezentului cod.

- **VECHIUL CPP: art. 3; art. 202 alin (1).**
- **CEDO. V. CEDO (infra, după art. 171 NCPP).**

Art. 6. Ne bis in idem. Nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică.

- **VECHIUL CPP: art. 10 alin. (1) lit. j).**
- **PROTOCOLUL NR. 7 CEDO. Art. 4. Dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori.**

1. Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceleiași stat pentru săvârșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat. 2. Dispozițiile paragrafului precedent nu împiedică redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată. 3. Nici o derogare de la prezentul art. nu este îngăduită în temeiul art. 15 CEDO.

CtEDO-8.516/07 (hot. B. și B.-P. c. România): „2. Clarificarea aspectului dacă reclamanta a fost judecată de două ori pentru aceeași infracțiune («idem»). 31. Curtea reamintește că art. 4 Protocolul nr. 7 CEDO trebuie să fie înțeles ca interzicând urmărirea penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua «infracțiune» în măsura în care aceasta are la bază fapte identice sau fapte care sunt în esență aceleași (...). 32. Garanția consacrată la art. 4 sus-mentționat se activează la momentul punerii în mișcare a unei noi acțiuni penale și când decizia anterioară de achitare sau de condamnare dobândise deja autoritate de lucru judecat. În acest stadiu, elementele dosarului includ obligatoriu decizia prin care prima procedură «penală» în sensul CEDO s-a terminat și lista acuzațiilor formulate împotriva persoanei vizate de noua procedură. În mod normal, aceste elemente vor include o expunere a faptelor referitoare la infracțiunea pentru care respectiva persoană a fost deja judecată și o altă expunere referitoare la a doua infracțiune de care este acuzată. Aceste expuneri constituie un util punct de pornire pentru examinarea și clarificarea de către Curte a aspectului dacă faptele celor două proceduri sunt identice sau sunt în esență aceleași (...). 33. Curtea subliniază că prezintă o importanță redusă care părți ale noilor acuzații sunt în cele din urmă reținute sau respinse în procedura ulterioară, deoarece art. 4 Protocolul nr. 7 CEDO enunță o garanție împotriva noii acțiuni penale sau a riscului unei noi acțiuni penale, iar nu interdicția unei a doua condamnări sau a unei a doua achitări (...). 34. Prin urmare, Curtea trebuie să examineze faptele care constituie un ansamblu de circumstanțe de fapt concrete implicând același făptuitor și indisolubil legate între ele în timp și în spațiu, existența acestor circumstanțe trebuind să fie demonstrată pentru a putea fi pronunțată condamnarea sau pentru ca noi acțiuni penale să poată fi puse în mișcare (...). 35. Analizând faptele cauzei, Curtea reține că reclamanta a fost achitată, într-o fază inițială, de acuzația de lovire sau alte violențe (...) și, ulterior, a fost condamnată pentru tâlhărie în raport tot cu același incident. 36. În această privință, subliniază că (...) aspectul

care trebuie clarificat nu este acela dacă elementele constitutive ale infracțiunilor (...) erau sau nu identice, ci acela de a determina dacă faptele imputate reclamantei în cele două proceduri penale se refereau la același comportament (...). În acest scop, Curtea trebuie să cerceteze dacă în cauză era vorba de același comportament din partea aceluiași persoane cu aceeași ocazie (...). 37. În prezenta speță, Curtea observă că reclamanta a fost acuzată în două rânduri pentru aceleași acte de violență pe care le aplicase aceleiași persoane, (...) la aceeași dată (...); observă, de asemenea, că (...) a avut posibilitatea de a-și susține cauza în calitate de victimă (...). Chiar dacă alte fapte – respectiv o atingere adusă patrimoniului lui (...) – au fost imputate persoanei în cauză în cadrul celei de a doua proceduri, nu este mai puțin adevărat că cele două proceduri în cauză coincideau în privința actelor de violență. 38. Or, în cauze similare prezentei spețe, Curtea a concluzionat deja în sensul existenței, în esență, a aceluiași fapte, chiar dacă cele două proceduri vizate au tratat elemente parțial diferite (...). Cel mai recent, în Cauza A. ș.a. c. Azerbaidjanului (nr. 3.653/05, 14.729/05, 20.908/05, 26.242/05, 36.083/05 și 16.519/06, 11 dec. 2012), în care reclamantii au făcut obiectul a două proceduri distincte privind o manifestare la care participaseră, Curtea a admis că infracțiunile de săvârșirea cărora persoanele în cauză erau acuzate erau diferite în raport cu un anumit număr de elemente, dar a concluzionat că procedurile se suprapuneau în ceea ce privește elementele esențiale ale infracțiunilor (...). 39. În ceea ce privește Cauza M. [c. Bosniei și Herțegovinei, nr. 32.042/11, pct. 34, 14 ian. 2014] (...), în care reclamantul făcuse obiectul a două proceduri – administrativă și, respectiv, penală – pentru că își lovise fosta soție, Curtea a urmat un raționament identic și a concluzionat că faptele erau esențialmente aceleași, întrucât actele de violență erau, între altele, un element atât al abaterii administrative, cât și un element al infracțiunii (...). 40. În același timp, în Cauza R. c. Finlandei (nr. 13.079/03, 16 iun. 2009), în care reclamantul fusese condamnat în două rânduri pentru infracțiuni prevăzute de legislația fiscală, Curtea a concluzionat că faptele de care era acesta acuzat în cadrul procedurilor respective erau, în esență, aceleași, chiar dacă elementul intențional nu fusese reținut decât în cadrul primei proceduri (...). 41. În schimb, în Cauza P. c. Finlandei (nr. 35.232/11, 20 mai 2014), Curtea a concluzionat că nu fusese încălcat art. 4 Protocolul nr. 7 CEDO pe motiv că cele două proceduri menționate nu se refereau la fapte, în esență, identice, întrucât circumstanțele de fapt și părțile erau diferite (...). 42. Prin urmare, în speță, Curtea consideră că infracțiunea de tâlhărie de care reclamanta era acuzată îngloba în ansamblul său faptele infracțiunii de lovire sau alte violențe și că această din urmă infracțiune nu conținea niciun element care să nu fi fost inclus în infracțiunea de tâlhărie. Actele de violență constituiau astfel elementul infracțional unic în cadrul procedurii pentru lovire sau alte violențe și un element esențial în cadrul procedurii pentru tâlhărie. 43. În cele din urmă, Curtea observă că, deși reclamanta a invocat autoritatea de lucru judecat în cadrul celei de-a doua proceduri, instanțele interne nu au stabilit expres în cadrul acestei proceduri că existau circumstanțe de fapt care distingueau acuzația de tâlhărie de cea de lovire sau alte violențe pentru care persoana în cauză fusese deja achitată (...). Pe de altă parte, a arătat că instanța de apel s-a pronunțat (...) că a existat identitate de fapte între cele două proceduri în cauză (...), dar că aceste constatări nu puteau să conducă, din motive procedurale, la o redeschidere a procedurii (...). 44. Prin urmare, Curtea consideră că actele de violență de care reclamanta era acuzată în cadrul celor două proceduri au fost, în esență, aceleași. 3. Clarificarea aspectului dacă a existat o repetare a trimerii în judecată «bis»). 45. Curtea reamintește că art. 4 Protocolul nr. 7 CEDO nu vizează numai cazul unei duble condamnări, ci, de asemenea, pe cel al dublei trimerii în judecată (...). Astfel, această dispoziție reafirmă trei garanții distincte conform cărora nimeni i) nu poate fi urmărit penal, ii) judecat sau iii) pedesit de două ori pentru aceleași fapte (...). 46. În plus, art. 4 Protocolul nr. 7 CEDO are ca obiect să interzică repetarea procedurilor penale definitiv închise (...). Rezultă așadar o interdicție privind procedurile penale consecutive. 47. Totuși, în ceea ce privește procedurile penale paralele, art. 4 sus-menționat nu le interzice. Într-o astfel de situație nu se poate afirma că reclamantul a fost trimis în judecată în mai multe rânduri pentru «o infracțiune pentru care fusese deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă». Astfel, Curtea a concluzionat în sensul caracterului vădit nefondat al unei cereri într-o cauză în care instanța națională pusese capăt celei de-a doua proceduri atunci când a fost pronunțată o hotărâre definitivă în cadrul primei proceduri (...). Cu toate acestea, a constatat o încălcare atunci când instanțele interne nu au pus capăt celei de-a doua proceduri (...). 48. Aplicând aceste principii în speță, Curtea observă că prima procedură s-a finalizat cu o hotărâre definitivă (...). Constată, de asemenea, că, în cadrul celei de-a doua proceduri, aceeași instanță a pronunțat (...) o hotărâre prin care condamna reclamanta în primă instanță. Rezultă că aceasta a fost condamnată în primă instanță pentru tâlhărie, deși hotărârea de achitare pentru lovire sau alte violențe rămăsese deja definitivă. 49. În aceste circumstanțe, Curtea consideră că reclamanta a fost judecată în două rânduri pentru aceleași acte de violență. 50. Prin urmare, a fost încălcat art. 4 Protocolul nr. 7 CEDO" (M. Of. nr. 139 din 23 februarie 2016).

- **CDFUE. Art. 50. Dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune.** Nimeni nu poate fi judecat sau condamnat pentru o infracțiune pentru care a fost deja achitat sau condamnat în cadrul Uniunii, prin hotărâre judecătorească definitivă, în conformitate cu legea.